

Dilluns II

Is 35,1-10; Lc 5,17-26

Desembre 5

UN DIA JESÚS ENSENYAVA. Uns fariseus i uns doctors de la Llei, vinguts de tots els pobles de Galilea i Judea, i de Jerusalem, eren allà asseguts. Jesús, pel poder del Senyor, guaria els malalts. Llavors es presentaren uns homes que duïen en una llitera un paralític, i buscaven d'entrar-lo i posar-lo davant d'ell; però, com que amb tanta gent no sabien per on entrar-lo, pujaren a la teulada, alçaren algunes teules i van baixar aquell home amb llitera i tot, i el deixaren al mig, davant de Jesús. Jesús, en veure la fe d'aquella gent, va dir: «Home! Els teus pecats et són perdonats.»

Els mestres de la Llei i els fariseus començaren a pensar: «Qui és aquest que diu blasfèmies? Qui pot perdonar els pecats sinó Déu?»

Jesús, que coneixia els seus pensaments, els replicà: «Què és això que penseu en el vostre cor? Què és més fàcil, dir: “Et són perdonats els pecats”, o bé dir: “Aixeca't i camina”? Doncs ara sabreu que el Fill de l'home té poder aquí a la terra de perdonar els pecats.»

Llavors digué al paralític: «T'ho mano: aixeca't, pren la llitera i vés-te'n a casa.»

A l'instant, ell s'aixecà davant d'ells, prengué la llitera on jeia i se'n va anar cap a casa seva donant glòria a Déu. Tots quedaren esbalaïts i donaven glòria a Déu. Plens de respecte, deien: «Avui hem vist coses extraordinàries.»

☒ **Preparació:** «Qui pot perdonar els pecats sinó Déu?»: el perdó i la misericòrdia formen part de l'entranya i de l'essència mateixa de Déu.

❖ **Lectura:** L'evangelista Lluc ens presenta Jesús ple de la saviesa divina (assegut ensenyant, envoltat de mestres de la Llei vinguts de tot arreu a escoltar) i amb la plenitud del poder de Déu (guareix els malalts, pot amb el mal i la malaltia). Aquests podien ser senyals que Déu era amb ell. Ara bé, perdonar pecats era només prerrogativa de Déu. Per demostrar que té aquest poder, guareix el paralític. Als qui el critiquen, els deixa clar que la seva missió l'ha rebuda directament de Déu, i que ell ha vingut a curar d'arrel tot sofriment humà: el mal, que es manifesta en el pecat que afligeix per dins i en la malaltia que tortura el cos.

❖ **Meditació:** Som un de sol. La persona és unitat de cos i ànima, i per això el cos participa, s'encomana de l'alegria o del sofriment interior. I l'ànima, l'esperit, participa igualment de la malaltia o la salut del cos. Per això Jesús, en el seu anunci del Regne, guareix la gent de les seves «malalties i sofriments» i dels «esperits malignes» (Lc 7,21). Per això sovint, després de les curacions, o en els àpats, hi ha una paraula de perdó, com amb la pecadora a casa de Simó (Lc 7,47), o amb Zaqueu (Lc 19,8). Així és Jesús, així va passant, guarint. I aquesta és la meva missió si vull seguir-lo.

❖ **Oració:** Senyor, de la meva vida en vull fer casa de festa i de paraula de perdó. Vull ser *tenda de trobada* on tu puguis, en mi, oferir el teu perdó, la teva salvació, el teu amor entrañable. Vull, Senyor, que tothom qui es trobi amb mi pugui trobar, en mi, lloc de la teva presència, sempre guardadora i alliberadora.

❖ **Contemplació:** De vegades hem d'aixecar sostres, com van fer en l'evangeli per al paralític, per trobar-nos amb Jesús. Quins sostres d'immobilisme, de tancament, hauria d'enretirar jo?

❖ **Acció:** I si faig actuar la meva fe, com van fer els portalliteres, per mobilitzar-me i buscar la trobada amb Jesús?